

Daniels bok - etthundranittionio

Politisk nedgång och profetiskt öde: slutet för det demokratiska och det republikanska partiet i ljuset av biblisk profetia

Jeff Pippenger

2024-05-03

Vi identifierar slutet på de demokratiska och republikanska partierna i jorddjurets historia. Jorddjuret i Uppenbarelseboken tretton är uppdelat i de republikanska och demokratiska partierna, vilka kämpar inom det republikanska hornets profetiska historia. Horn är symboler för makter, och båda hornen innehåller mikrokosmos av sin profetiska relation inom sin egen profetiska historia. För det republikanska hornet illustreras detta mikrokosmos av de två huvudsakliga politiska partier som genomsyrar Förenta staternas historia. Förenta staterna är ett av ett fåtal riken som i den profetiska historien identifieras såsom sammansatta av två makter. Alla de tidigare nationer i Bibelns profetia som framställs med två makter utgör förebilder på Förenta staterna. Det medo-persiska riket, Frankrike (Sodom och Egypten) och Israel med sina nordliga och sydliga riken bidrar alla till Förenta staternas profetiska kännetecken.

Det medo-persiska riket i Daniel kapitel åtta hade två horn, och det sista hornet (Persien) växte upp högre. Vi har identifierat detta inslag genom att fastslå att det demokratiska partiet trädde in i historien före det republikanska partiet, så det republikanska partiet kommer i slutändan att vara det sista av de två partierna. Den förste republikanske presidenten trädde in i historien som ett svar på det demokratiska partiets slaverivänliga hållning, och den förste republikanske presidenten utfärdade emancipationsproklamationen år 1863, vilket var mitten av det amerikanska inbördeskriget och upprorsåret för den laodiceiska sjundedagsadventistkyrkan.

Den siste republikanske presidenten förebildas av den förste republikanske presidenten, så den siste presidenten kommer att träda in i historien mitt under ett inbördeskrig mellan det demokratiska, slaverivänliga partiet och hans republikanska, antislaveriparti. Det slaveri som främjas av de sista dagarnas demokratiska parti är globalt slaveri. Liksom den förste republikanske presidenten kommer den siste republikanske presidenten att bli mördad av det slaverivänliga partiet, såsom Trump politiskt mördades i det stulna valet 2020. Som den sjätte presidenten sedan ändens tid år 1989 skulle Trump vara den rikaste presidenten, och han skulle väcka upp globalisterna inte bara i Förenta staterna utan i hela världen. Således inleddes, genom hans tillkännagivande år 2015 att kandidera till presidentämbetet, det politiska inbördeskriget mellan de slaverivänliga globalisternas demokratiska parti och det republikanska antislaveripartiet.

Till uppfyllelse av Uppenbarelsebokens elfte kapitel blev Trump politiskt mördad i det stulna valet 2020, och det demokratiska partiet började glädja sig på gatorna, tills det blev uppenbart att Trump år 2022 återigen skulle kandidera till president. Då kom stor fruktan över globalisterna i uppfyllelse av Uppenbarelsebokens elfte kapitel, och deras krigföring intensifierades. Vittnesbördet från de medo-persiska hornen utvisar att det sista horn som skulle uppstå (det republikanska partiet) skulle träda fram sist och träda fram högre. Den siste republikanske

presidenten kommer att segra över det demokratiska partiet.

Valet år 2024 markerar slutet för det demokratiska partiet, ty de kommer aldrig mer att ha någon annan möjlighet att ställa upp med en presidentkandidat innan söndagslagen avslutar jorddjurets profetiska historia. Vid söndagslagen upphör även det republikanska partiet. Det demokratiska partiet upphör vid valet år 2024, och det republikanska partiet upphör vid söndagslagen. Söndagslagen, som är slutet på det sjätte riket i Bibelns profetia, åskådliggjordes genom jorddjurets början år 1798. Jorddjurets främsta profetiska kännetecken är dess ”talande”. År 1798 antog Förenta staterna Alien and Sedition Acts, vilka därför är en förebild på söndagslagen, när Förenta staterna talar såsom en drake.

Från 1776 till 1798 representerar Förenta staterna, även om de ännu inte var det sjätte riket i Bibelns profetia, tre vägmärken för Förenta staternas talande. Den perioden ledde fram till början av jorddjurets regering som det sjätte riket i Bibelns profetia, och därför representerar den en period som leder fram till slutet på jorddjurets regering som det sjätte riket. Självtändighetsförklaringen år 1776, följd av konstitutionen år 1789 och Alien and Sedition Acts år 1798, representerar tre vägmärken i den historia som leder fram till slutet på jorddjuret som det sjätte riket vid söndagslagen. Uppfyllelsen av dessa tre vägmärken framställs på olika sätt inom både det demokratiska och det republikanska partiets historia.

Patriot Act från 2001 markerar början på avlägsnandet av Förenta staternas medborgares oberoende och förebildades av den proklamation som den amerikanska historiens sanna patrioter utfärdade genom självständighetsförklaringen. Patriot Acts vägmärke är det första av tre vägmärken för såväl det republikanska som det demokratiska partiet.

Demokratiska partiet upphör i valet 2024, vilket banar väg för Trumps exekutiva order, vilka förebildades av Alien and Sedition Acts. De exekutiva order som Trump därefter utfärdar är inte söndagslagen, men de utgör en förebild av att tala såsom en drake, ty de kommer att användas av Trump när han uppfyller syster Whites identifiering att ”aktiv despotism” skall förekomma i de sista dagarna. Despotism är ett ord som betecknar en diktatur, vilken förverkligas genom de exekutiva order som förebildas i Alien and Sedition Acts. När Trump genomför sina exekutiva order, kommer en omkastning av Pelosi-rättegångarna att äga rum, vilka markerade Bidens misslyckade presidentskap.

Den tidsperiod som identifierar slutet för det demokratiska och det republikanska partiet bär Alfa och Omegats signatur, ty början av varje period representerar slutet. Av denna anledning är den första waymarken för det demokratiska partiet Patriot Act från 2001, och den andra waymarken är Pelosi-rättegångarna som började 2021. Dessa rättegångar representerar ett fullständigt förkastande av 1789 års konstitution. Pelosi-rättegångarna representerar den mellersta waymarken i det demokratiska partiets linje, vilken förebildades när konstitutionen ratificerades av tretton kolonier, tretton år efter 1776. Pelosi-rättegångarna representerar uppror mot konstitutionen och förebildades av 1789. Den tredje waymarken för den demokratiska linjen är den punkt där de upphör som politiskt parti.

De slutar med valet 2024, och när installationen 2025 har fullbordats kommer den andra uppsättningen av Pelosi-rättegångar att åstadkommas genom verkställande order, vilka förebildades av Alien and Sedition Acts. Således är den tredje waymark för Demokratiska partiet Alien and Sedition Acts från 1798. Den period som representerar slutet för Demokratiska partiet börjar med ett val, en installation och införandet av satanisk politisk rättslig krigföring, och den slutar med ett val, en installation och införandet av satanisk politisk rättslig krigföring.

För det republikanska partiet är det första vägmärket Patriot Act från 2001, förebildat av självständighetsförklaringen år 1776. Det andra vägmärket är inte detsamma som det andra vägmärket för det demokratiska partiet. Det andra vägmärket, som för demokraterna representeras av konstitutionen från 1789, var de första Pelosi-rättegångarna, men det andra vägmärket för republikanerna, representerat av konstitutionen från 1789, är Alien and Sedition Act, vilket uppfylls när Trumps andra installation år 2025 har fullbordats. Hur kan Alien and Sedition Acts från 1798 representera konstitutionen från 1789?

Vid Trumps andra installation inleder hans verkställande order, som förebildas av Alien and Sedition Acts från 1798, inte endast en andra omgång av Pelosi-rättegångar, utan dessa åtgärder inleder också bildandet av vilddjurets bild. Tidsperioden för bildandet av vilddjurets bild börjar och slutar med att tala såsom en drake. Talet i början av perioden representerar upprättandet av de kungliga maktbefogenheter som framställs som en diktatur, eller, såsom syster White kallar det, "despotism". En drakes tal vid slutet av perioden för bildandet av vilddjurets bild identifierar den religiösa maktens myndighet som upprättas över de politiska makterna.

Självständighetsförklaringen var en förklaring mot tyranniet från både den politiska auktoriteten hos Europas kungar och den religiösa auktoriteten hos den romerska kyrkan. Perioden för odjurets bilds formande är den där dessa två fördärvade makter förenas, med den religiösa auktoriteten i kontroll över förhållandet. I formandet, eller sammansmältningen, av dessa två makter är det den religiösa auktoriteten som träder fram sist och är högre. Därför representerar början av den perioden slutet på perioden. Alien and Sedition Acts från 1798 representerar slutet för det demokratiska partiet, och de utgör dess tredje vägmärke, men de representerar samtidigt det andra vägmärket i slutperioden för det republikanska partiet. Det tredje vägmärket för det republikanska partiet är söndagstvång.

För det demokratiska partiet är de tre vägmärken som representeras av 1776, 1789 och 1798 en förebild för 2001 (1776), de första Pelosi-rättegångarna 2021 (1789) och de andra Pelosi-rättegångarna 2025 (1798).

För det republikanska partiet utgör de tre vägmärken som representeras av 1776, 1789 och 1798 en förebild för 2001 (1776), de andra Pelosi-rättegångarna 2025 (1789) och söndagslagen (1798).

1776, 1789 och 1798 representerar tjugotvå år, och tjugotvå är symbolen för föreningen av gudomlighet med mänsklighet. Dessa tre vägmärken bär vittnesbörd om "Sanningen", ty de visar att det första och det sista vägmärket identifierar samma sanning. 1776 identifierar upprättandet av oberoende, och 1798 identifierar borttagandet av oberoende. De representerar därför den första och den sista bokstaven i det hebreiska alfabetet, som består av tjugotvå bokstäver. Den trettonde

bokstaven är en symbol för uppror, och tillsammans bildar dessa tre bokstäver — den första, den trettonde och den sista — det hebreiska ordet ”Sanning”.

1776 representerar den 11 september 2001 och markerar början på beseglingstiden för de etthundrafyrtiofyra tusen. Det markerar början på utgjutelsen av det sena regnet, vilket är den tidsperiod då draken ges åt vilddjuret för utförda tjänster, eftersom det demokratiska drakpartiet kommer att besegras av det republikanska vilddjurspartiet.

Under denna historia fullbordas beseglingen av det sanna protestantiska hornet under den tidsperiod då Herren för andra gången räcker ut sin hand för att samla det folk som identifieras som Israels fördrivna och som kommer att upphöjas såsom ett baner vid söndagslagen.

Den 18 juli 2020 skingrades det sanna protestantiska hornet, och tjugotvå år efter 2001, i juli 2023, inleddes verket med den andra insamlingen genom en röst som ropar i öknen. Den första insamlingen ägde rum år 2001, när ängeln i Uppenbarelseboken kapitel arton steg ned samtidigt som de stora byggnaderna i staden New York föll. Denne ängels nedstigande representerade början på beseglingens tid, och ärkeängeln Mikael's nedstigande den 18 juli 2020 representerade slutet på beseglingens tid. Jesus, såsom Alfa och Omega, åskådliggör alltid slutet genom början; därför representerar de profetiska elementen i den första insamlingen, som började den 11 september 2001, de profetiska elementen som inträffar i den andra insamlingen.

Det finns tre tydliga illustrationer av den andra insamlingen som representerar avslutningshistorien för beseglingstiden för de etthundrafyrtiofyra tusen, nämligen Kristi historia, historien om den första och den andra ängels budskap från den 11 augusti 1840 till den 22 oktober 1844, samt även den tredje ängels historia från den 22 oktober 1844 fram till upproret år 1863. Dessa tre vittnen fastställer den andra insamlingen av de etthundrafyrtiofyra tusen från juli 2023 fram till den snart kommande söndagslagen. Om vi avskiljer ett särskilt element från varje historia finner vi bevisen för den tredje ve-ropets roll.

Vid avslutningen av lägermötet i Exeter den 17 augusti 1844 förkunnades midnattsropets budskap. Denna förkunnelse representerade förkunnelsen av midnattsropets budskap i de etthundrafyrtiofyra tusens historia, ty båda historierna var och är en uppfyllelse av liknelsen om de tio jungfrurna. Syster White identifierar att Kristi triumfartade intåg i Jerusalem representerade förkunnelsen av midnattsropet år 1844. Den enda gången Kristus någonsin red på ett djur var vid sitt intåg i Jerusalem, och djuret Han red på var en åsna, vilken är islams symbol. Under perioden för den andra insamlingen från 1844 till 1863 identifierar Syster White år 1848 att de europeiska nationerna blev uppretade, och uppretandet av nationerna i den historien åstadkoms genom hoten om fortsatt krigföring som islam förde över Europa. I var och en av de tre historierna om en andra insamling identifieras den tredje vens islams roll.

Förseglingstiden för de etthundrafyrtiofyra tusen började den 11 september 2001 med ett överraskningsanfall från islam i det tredje ve, mot Förenta staternas moderna härliga land. Tjugotvå år senare, den 7 oktober 2023, riktade islam i det tredje ve ett överraskningsanfall mot det forntida härliga landet. Vid den snart kommande söndagslagen, som är den stora jordbävningen i Uppenbarelseboken elva, kommer det tredje ve plötsligt åter, när det ännu en gång genomför ett

övertäckningsanfall mot det moderna härliga landet.

Det uppror som representeras av det bokstavliga Israel, som en symbol för dem som korsfäste sin Messias, och Islams tre övertäckningsangrepp i det tredje veet bär ”Sanningens” signatur.

Budskapet som beseglar de etthundrafyrtiofyra tusen fullbordar verket att för andra gången samla Guds folk i den sista tiden och äger rum under en tidsperiod då Islams verksamhet i det tredje veet är aktiv.

Den profetiska period som framställs som den ”andra insamlingen” identifierar tydligt de särskilda profetiska tidsperioder som utgör hela den ”andra insamlingen” historia. Kristi nedstigande efter sin uppståndelse markerar början på hans verk att samla dem som hade blivit skingrade vid korset.

Då sade Jesus till dem: Denna natt skall ni alla komma på fall för min skull; ty det är skrivet: Jag skall slå herden, och hjorden får skall skingras. Matteus 26:31.

Efter de tre dagarna i graven steg Kristus ned till lärjungarna och inledde en fyrtio dagar lång period av personlig undervisning, vilken följdes av en tio dagar lång period av enhet och bön inför den måttlöst utgjutna Helige Ande vid pingsten.

Den förra skriften har jag författat, o Teofilus, om allt som Jesus började både göra och lära, ända till den dag då han blev upptagen, sedan han genom den Helige Ande hade gett befallningar åt de apostlar som han hade utvalt. För dem framställde han sig också levande efter sitt lidande genom många ofelbara bevis, i det att han lät sig ses av dem under fyrtio dagar och talade om det som hör till Guds rike. Och när han var församlade med dem, befälde han dem att inte lämna Jerusalem, utan vänta på Faderns löfte, vilket, sade han, ni har hört av mig. Ty Johannes döpte verkligen med vatten, men ni skall om inte många dagar bli döpta i den Helige Ande. När de nu var församlade, frågade de honom och sade: Herre, är det vid denna tid du åter skall upprätta riket åt Israel? Och han sade till dem: Det tillkommer inte er att veta tider eller stunder, som Fadern har lagt i sin egen makt. Men ni skall få kraft, när den Helige Ande kommer över er, och ni skall vara mina vittnen både i Jerusalem och i hela Judeen och Samarien och ända till jordens yttersta gräns. Och när han hade sagt detta, blev han upptagen medan de såg på, och ett moln tog honom bort ur deras åsyn.... När pingstdagen nu var inne, var de alla endräktigt församlade på samma plats. Då kom plötsligt från himlen ett dån såsom av en stormvind, och det uppfyllde hela huset där de satt. Apostlagärningarna 1:1–9, 2:1, 2.

Under fyrtio dagar, följda av de tio dagar då lärjungarna skulle ”vänta” på Faderns löfte, samlade Kristus sina lärjungar för andra gången. Väntansperioden i Jerusalem är en symbol för en dröjsmålstid, i överensstämmelse med dröjsmålstiderna i Matteus tjugofem och Habackuk två. Hela perioden identifieras av Kristus som begynnelserik vid Elias verk, då Johannes döpte, och hela perioden avslutades med den Helige Andes dop på pingstdagen. Dopet är en symbol för död, begravning och uppståndelse, så den mellersta vägmärkespunkten i hela perioden var korset, ty hela perioden bär ”Sanningens” signatur.

Hela denna tidsperiod börjar med Kristi dop genom Johannes, då den helige Ande sänkte sig ned i en duvas gestalt. Därefter började arbetet med att samla de lärjungar som skulle bli grunden till det kristna templet. Vid slutet av denna tidsperiod samlar Kristus sina lärjungar en andra gång, och

perioden för den andra samlingen är en upprepning av perioden för den första samlingen, ty Kristus illustrerar slutet på en sak genom dess början.

Korset hade förebildats genom Kristi dop, och båda händelserna inledde ett verk med att samla lärjungar. Vägmärket som identifierar början och slutet representerar död, begravning och uppståndelse. Efter uppståndelsen representerade fyrtio dagars prövning i öknen fyrtio dagars undervisning efter Hans nedstigande till lärjungarna. De fyrtio dagarna representerar båda en grundläggande sanning som uttrycks av Jesus så: ”Det är skrivet: Människan skall inte leva endast av bröd, utan av varje ord som utgår ur Guds mun.”

Under den tidsperioden öppnade Jesus för lärjungarna allt det som profeterna hade vittnat om beträffande Kristus och identifierade därigenom den perioden som ett öppnande av sitt profetiska Ord.

Och se, två av dem gick samma dag till en by som hette Emmaus, omkring sextio stadier från Jerusalem. Och de talade med varandra om allt det som hade hänt. Och det skedde, medan de samtalade och överlade, att Jesus själv kom nära och slog följe med dem. Men deras ögon hölls tillslutna, så att de inte kände igen honom.... Då sade han till dem: O oförståndiga och tröghjärtade till att tro allt det som profeterna har talat! Måste inte Kristus lida detta och så gå in i sin härlighet? Och med början från Mose och alla profeterna utlade han för dem i alla Skrifterna det som var sagt om honom själv. Och de närmade sig byn dit de var på väg, och han lät som om han ville gå vidare. Men de nöddade honom och sade: Stanna kvar hos oss, ty det lider mot aftonen och dagen är redan långt gånge. Och han gick in för att stanna hos dem. Och det skedde, när han låg till bords med dem, att han tog brödet, välsignade det och bröt det och gav åt dem. Då öppnades deras ögon, och de kände igen honom; och han blev osynlig för dem. Lukas 24:13–16, 26–31.

Kristus dröjde kvar hos lärjungarna, som inte kände igen vem han var, till dess att han öppnade deras ögon, ”och med början från Mose och alla profeterna utlade han för dem i alla Skrifterna det som rörde honom.” Deras ögon öppnades när de fick ”bröd” att äta. Efter fyrtio dagar steg Kristus upp till himlen och ”försvann ur deras åsyn”, såsom han hade gjort med lärjungarna på vägen till Emmaus i början av de fyrtio undervisningsdagarna. Därefter började de de tio dagarnas förberedelse för pingsten, vilken förebildar den snart kommande söndagslagen.

Vid den stora jordbävningen, som är söndagslagen, kommer Islams tredje ve snabbt, och Islam är Jesajas ”hårda” ”östvind”, det vill säga Hesekiels andedräkt som kommer från Johannes fyra vindar, vilka hålls tillbaka under beseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen.

När de etthundrafyrtiofyra tusen väl har blivit beseglade, släpps de fyra vindarna lösa, och ”plötsligt kom från himlen ett dån, såsom av en våldsam stormvind, och det uppfyllde hela huset.” Islams tredje ve slår till ”plötsligt” och oväntat och frambringar ”ljudet från himlen”, vilket är den sjunde basunen, som anger när Guds hemlighet är fullbordad; och Guds hemlighet är fullbordad för de etthundrafyrtiofyra tusen när gudomligheten (den Helige Andes utgjutelse) permanent förenas med mänskligheten, och Herren plötsligt kommer till sitt tempel (huset där lärjungarna var samlade) och träder i förbund med de etthundrafyrtiofyra tusen.

Vi kommer att fortsätta denna studie i nästa artikel.

”Herren vill att vi skall stiga upp på berget, — mera direkt in i hans närvaro. Vi går en kris till mötes som, mer än någon tidigare tid sedan världens begynnelse, kommer att kräva den fullständiga helgelsen av var och en som har åkallat Kristi namn.

”En väckelse till sann gudsfruktan ibland oss är det största och mest trängande av alla våra behov. Vi måste få den heliga smörjelsen från Gud, dopet i hans Ande; ty detta är det enda verksamma medlet vid förkunnandet av den heliga sanningen. Det är Guds Ande som levandegör själens livlösa förmågor så att de kan uppskatta himmelska ting, och som drar tillgivenheten till Gud och sanningen.

”Det är vår förmån att ta Gud på hans ord. När Jesus stod i begrepp att lämna sina lärjungar för att fara upp till himlen, gav han dem uppdraget att bära evangeliets budskap till alla nationer, tungomål och folk. Han sade till dem att dröja kvar i Jerusalem, till dess att de blev beklädda med kraft från höjden. Detta var nödvändigt för deras framgång. Den heliga smörjelsen måste komma över Guds tjänare. Alla som fullt ut räknades som Kristi lärjungar och som tillsammans med apostlarna var förenade som evangelister, samlades i Jerusalem. De lade bort alla meningsskiljaktigheter. De höll endräktigt ut i bön och åkallan, för att de skulle få mottaga uppfyllelsen av löftet om den Helige Ande; ty de skulle predika evangeliet i Andens uppenbarelse och i Guds kraft. Det var en tid av stor fara för Kristi efterföljare. De var såsom får mitt ibland vargar, och ändå var de vid gott mod, eftersom Kristus hade uppstått från de döda och hade uppenbarat sig för dem samt hade lovat dem en särskild välsignelse som skulle rusta dem att gå ut och predika hans evangelium för världen. De väntade i förväntan på uppfyllelsen av hans löfte och bad med särskild innerlighet.

”Detta är just den väg som bör följas av dem som har en del i arbetet att förkunna Herrens ankomst på himlens moln; ty ett folk skall beredas att bestå på Guds stora dag. Fastän Kristus hade gett sina lärjungar löftet att de skulle få den Helige Ande, undanröjde detta inte nödvändigheten av bön. De bad desto ivrigare; de fortsatte endräktigt i bön. De som nu är engagerade i det allvarliga arbetet att bereda ett folk för Herrens ankomst, bör också fortsätta i bön. De första lärjungarna var endräktiga. De hade inga spekulationer, inga nyfikna teorier att föra fram om hur den utlovade välsignelsen skulle komma. De var ett i tro och ande. De var eniga.”

”Lägg bort allt tvivel. Avvisa er fruktan, vinn den erfarenhet som Paulus hade när han utropade: ’Jag är korsfäst med Kristus; och nu lever inte längre jag, utan Kristus lever i mig; och det liv som jag nu lever i köttet, det lever jag i tron på Guds Son, som har älskat mig och utgivit sig själv för mig.’ [Galaterbrevet 2:20.] Överlämna allt åt Kristus, och låt ert liv vara fördolt med Kristus i Gud. Då skall ni bli en kraft till det goda. En skall jaga tusen på flykten, och två tio tusen.” Gospel Workers, 369–371.